

Godzina święta
z modlitwą intencji Świątowych Dni Młodzieży

4.2 – WNIEBOWSTĄPIENIE: „BŁOGOSŁAWIŁ ICH I ZOSTAŁ UNIESIONY DO NIEBA”

Śpiew na wystawienie: *O zbawcza Hostio* lub inny. Dokonując wystawienia Najświętszego Sakramentu celebrans może przez chwilę trzymać w rękach uniesioną w górę monstrancję, aby pomóc wszystkim zgromadzonym z jeszcze większą wiarą przywitać Pana, oddać Mu pokłon i trwać przed Nim w chwili milczącej adoracji. Potem kładzie monstrancję w miejscu, w którym Najświętszy Sakrament jest adorowany.

Chwila ciszy.

Wprowadzenie: „Jezus wziął ze sobą uczniów”

P: Klękamy przed Tobą, nasz Panie i Zbawicielu. Ciebie wywyższył Ojciec niebieski i dał Ci imię, które jest ponad wszelkie imię. Na Twoje imię zegnę się każde kolano istot niebieskich, ziemskich i podziemnych. Zanim to nastąpi, Ty sam, miłosierny Jezu, wielokrotnie zginałeś swe kolana przed człowiekiem. Czyniłeś to w Wieczerniku, gdy klęczałeś u stóp apostołów i umywałeś im nogi. Padałeś na twarz w czasie modlitwy w Ogrójcu. Wielokrotnie upadałeś na ziemię w czasie drogi krzyżowej leżąc u stóp człowieka. Poznaliśmy wtedy wielkość Twojej miłości. Oddałeś za nas życie, a w swoim zmartwychwstaniu podałeś nam rękę, abyśmy mogli powstać z grzechu, wyjść z niewoli, oczyścić się z brudu i przyodziać szaty łaski. Wstępując do nieba dałeś nam nadzieję udziału w wiecznym życiu.

Bądź uwielbiony nasz Zbawicielu we wszystkich Twoich dziełach. Dziś w ten czwartkowy wieczór pragniemy wpatrywać się w tajemnicę Twego wstąpienia do nieba. Ześlij na nas swego Ducha, który zgodnie z Twoimi słowami wszystkiego nas uczy, aby nas prowadził w naszej modlitwie.

Śpiew: *Duchu Ogniu, Duchu Żarze* lub inny.

Część I – „Czuwajcie ze Mną”

L1: Z Ewangelii według św. Łukasza (24,46-53): „Jezus powiedział do swoich uczniów: «Tak jest napisane: Mesjasz będzie cierpiał i trzeciego dnia zmartwychwstanie, w imię Jego głoszone będzie nawrócenie i odpuszczenie grzechów wszystkim narodom, począwszy od Jerozolimy. Wy jesteście świadkami tego. Oto Ja ześlę na was obietnicę mojego Ojca. Wy zaś pozostaniecie w mieście, aż będziecie uzbrojeni mocą z wysoka». Potem wyprowadził ich ku Betanii i podniósłszy ręce błogosławił ich. A kiedy ich błogosławił, rozstał się z nimi i został uniesiony do nieba. Oni zaś oddali Mu pokłon i z wielką radością wrócili do Jerozolimy, gdzie stale przebywali w świątyni, wielbiąc i błogosławiąc Boga”.

L2: W relacji św. Łukasza, ewangelisty, którą usłyszeliśmy, Pan Jezus przed swoim odejściem do nieba jeszcze raz przypomniał apostołom to, czego dokonał. Odwołał się

do zapowiedzi proroków. Mówił: „Tak jest napisane: Mesjasz będzie cierpiał i trzeciego dnia zmartwychwstanie”.

L1: Wsłuchując się, Panie Jezu, w Twoje słowa, powracamy myślą do wydarzeń, które dokonały się w czasie świętych dni Paschy. Przypomniałeś swoim uczniom, że jesteś Mesjaszem, który przyszedł zbawić świat. Przypomniałeś im o męce i zmartwychwstaniu. Oni powinni o tym zawsze pamiętać. My również pragniemy o tym zawsze pamiętać. Dziś, w czasie tej świętej godziny, wspominamy Ogrójec i Twoją niezwykłą modlitwę, pamiętamy o Twoim biczowaniu i cierniem koronowaniu, o Twojej drodze krzyżowej i bolesnym konaniu na krzyżu. W naszym sercu obecna jest również prawda o Twoim zmartwychwstaniu, o zwycięstwie nad śmiercią i szatanem. Wyznajemy, że żyjesz i królujesz jako Pan nieba i ziemi, zasiadając po prawicy Ojca.

L2: W dalszej części swej przemowy do Apostołów przed wniebowstąpieniem Pan Jezus mówi, że „w imię Mesjasza głoszone będzie nawrócenie i odpuszczenie grzechów wszystkim narodom, począwszy od Jerozolimy”. Apostołowie mają być świadkami dzieł, dokonanych przez Pana. Nie wystarczy zwykle przekazywanie informacji. Nie dziennikarzom i kronikarzom, lecz świadkom, zostaje powierzone orędzie o Chrystusie zmartwychwstałym. Oni mają działać w imieniu Zbawiciela, a nie we własnym imieniu. Mają głosić nawrócenie i odpuszczenie grzechów wszystkim narodom.

L1: Dziękujemy Ci, Panie Jezu, za te słowa, skierowane do Apostołów. Pragniemy je na nowo przyjąć. Ciągłe jesteśmy spragnieni orędzia o przebaczeniu grzechów i orędzia wzywającego do nawrócenia. Potrzebujemy tych, którzy to orędzie będą przekazywać jako świadkowie, którzy będą działać w Twoim imieniu i Twoją mocą, którzy będą napełnieni Twoim Duchem. My również pragniemy do nich należeć. Zostaliśmy bowiem dotknięci Twoją łaską. Przebaczyłeś nam nasze grzechy i wezwałeś nas do nawrócenia. Pomóż nam być świadkami Twojej miłosiernej miłości.

L2: Zatrzymujemy się przy dalszych słowach Jezusa z tego ostatniego, według relacji św. Łukasza, spotkania z Apostołami. Zbawiciel mówił do nich: „Oto Ja zesłę na was obietnicę mojego Ojca. Wy zaś pozostaniecie w mieście, aż będziecie uzbrojeni mocą z wysoka”. Była to zapowiedź zesłania Ducha Świętego. Apostołowie mają na niego oczekiwać i mają się przygotowywać na Jego przyjście. On ich poprowadzi aż na krańce ziemi.

L1: Bądź uwielbiony, miłosierny Jezu, w darze Ducha Świętego, którego obiecałeś Apostołom. Mówiłeś, że jest On obietnicą Ojca. On jest Miłością, którą Ty miłujesz Ojca, a Ojciec Ciebie. On uzdalnia ludzi do mówienia: „Abba, Ojcze”. W czasie swego nauczania wiele razy mówiłeś o Duchu Świętym. Teraz nazywasz Go również „mocą z wysoka”. Apostołowie zostaną nią uzbrojeni. Nas również napełniasz tą mocą z wysoka. Chcesz, abyśmy każdego roku, w dzień Pięćdziesiątnicy, odnawiali w sobie gotowość współpracy z Nim w wypełnianiu naszych zadań.

L2: Św. Łukasz w swojej Ewangelii, pisze, że po słowach pożegnania, Pan Jezus „wyprowadził apostołów ku Betanii i podniósłszy ręce błogosławił ich. A kiedy ich błogosławił, rozstał się z nimi i został uniesiony do nieba. Oni zaś oddali Mu pokłon i

z wielką radością wrócili do Jerozolimy, gdzie stale przebywali w świątyni, wielbiąc i błogosławiąc Boga”.

P: Pragniemy pozostać w ciszy, aby rozważać słowa, które skierowałeś do Apostołów przed odejściem do nieba, a także by głębiej przeżyć wszystkie szczegóły tego wydarzenia. Widzimy mocą wiary Twoje podniesione ręce, które błogosławią, widzimy Twoje wznoszenie się w górę, do nieba, widzimy również radość apostołów, którzy Cię wielbili i błogosławili.

Chwila ciszy.

Część II – „Módlcie się, abyście nie ulegli pokusie”

P: W Ogrójcu zwróciłeś się, Panie Jezu, do apostołów z wezwaniem: „Módlcie się, abyście nie ulegli pokusie”. Pokusa przychodzi do nas nieustannie i przybiera różne postaci. Jedną z nich jest takie zapatrzenie się w ziemię i sprawy tego świata, że myśl o niebie staje się odległa i oderwana od życia. Tymczasem św. Paweł uczył nas, że „nasze życie jest ukryte z Chrystusem w Bogu” (Kol 3,3) i że mamy dążyć do tego, co w górze, a nie do tego, co na ziemi (por. Kol 3,2). Odmawiając dziesiątkę różańca, tajemnicę wniebowstąpienia Pana Jezusa, prosimy Maryję, aby uczyła nas żyć zgodnie z naszą wiarą.

L3: Prowadzi dziesiątkę różańca.

Śpiew: *Panie, Twój tron wznosi się* albo *Twemu Sercu* lub inny.

Część III – „Wstańcie, chodźmy”

P: Umocnieni rozważaniem tajemnicy Twego wstąpienia do nieba, pragniemy Ci, Panie, polecić wiele intencji, które nosimy w sercu. Racz przyjąć naszą modlitwę.

L4: Błogosław Ojca Świętego N. i wszystkich ludzi, których on polecił naszej modlitwie,

Wszyscy (po każdym wezwaniu): *Prosimy Cię, Panie.*

- Błogosław misjonarzy głoszących Ewangelię tym, którzy jej nie znają,
- Błogosław kapłanów posługujących w naszych wspólnotach,
- Błogosław zatwardziałyłch grzeszników, aby ich serce się odmieniło,
- Błogosław świat zraniony wojnami i prześladowaniami,
- Błogosław tych, którzy ustanawiają prawa,
- Błogosław tych, którzy kierują sprawami kraju, miast i wiosek, szkół i szpitali, urzędów i zakładów pracy,
- Błogosław dzieci oczekujące miłości rodziców,
- Błogosław narzeczonych przygotowujących się do małżeństwa, alumnów pragnących kapłaństwa, nowicjuszy oczekujących na zaślubiny z Jezusem,
- Błogosław małżonków zjednoczonych miłością i rodziców radujących się dziećmi,
- Błogosław pracujących i pracodawców,
- Błogosław bezrobotnych, chorych, samotnych i bezdomnych,
- Błogosław naszych bliskich, szczególnie tych, którzy przeżywają trudne chwile,

L5: *Modlitwa Świątowych Dni Młodzieży*: Boże, Ojcie miłosierny, który objawiłeś swoją miłość w Twoim Synu Jezusie Chrystusie, i wylałeś ją na nas w Duchu Świętym, Pocieszycielu, Tobie zawieramy dziś losy świata i każdego człowieka”. Zawieramy Ci szczególnie ludzi młodych ze wszystkich narodów, ludów i języków. Prowadź ich bezpiecznie po zawiłych ścieżkach współczesnego świata i daj im łaskę owocnego przeżycia Świątowych Dni Młodzieży w Krakowie.

Ojcie niebieski, uczyn nas świadkami Twego miłosierdzia. Naucz nieść wiarę wątpiącym, nadzieję zrezygnowanym, miłość oziębłym, przebaczenie winnym i radość smutnym. Niech iskra miłosiernej miłości, którą w nas zapaliłeś, stanie się ogniem przemieniającym ludzkie serca i odnawiającym oblicze ziemi.

Maryjo, Matko Miłosierdzia, módl się za nami.

Święty Janie Pawle II, módl się za nami.

Święta Sostro Faustyno, módl się za nami.

L4: Modlitwa w intencjach przedstawionych przez naszych braci i siostry (jeśli wspólnota jest proszona o wstawienniczą modlitwę, następuje teraz odczytanie tych prósb).

W cichej modlitwie przedstawmy Panu także inne intencje, które nosimy w naszych sercach. Ogarnijmy modlitwą Kościół i świat.

Chwila ciszy.

P: Ojcie niebieski, Twój Syn oddał życie za wszystkich ludzi i wszystkim otwarł perspektywę zwycięstwa nad grzechem. Wejrzyj na Jego miłość i okaż miłosierdzie wszystkim, którzy z wiarą przedstawiają Ci swoje potrzeby. Prosimy o to słowami, których nauczył nas On, nasz Pan i Zbawiciel, Twój Syn, Jezus Chrystus.

Ojcie nasz.

P: Dziękujemy Ci, Panie, za dar dzisiejszej modlitwy, za łaskę „Godziny świętej”. Kończąc ją prosimy, abyś nas pobłogosławił. Dotknij swoją łaską naszych serc, abyśmy nie zmarnowali żadnego z darów, które nam dziś ofiarowałeś.

Śpiew: *Przed tak wielkim* lub inny.

Błogosławieństwo, śpiew uwielbienia i śpiew na zakończenie.